

Περὶ φύσεως B ἢ Περὶ ἀνθρώπου φύσιος ἢ Περὶ σαρκὸς
 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι Ἀρ-
 χύτας 1.18 πολλοὺς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἀμῶν τᾷ φύσει
 οἷους τε γινώσκεισθαι 2. Φύση/φυσικὸς κόσμος, nature/natural
 world, Ἡράκλειτος 123 φύσις ... κρύπτεσθαι φιλεῖ Ἐμπεδο-
 κλῆς (τίτλ.) (DK I 308,2) Περὶ φύσεως A B Φιλόλαος A 16
 (DK I 403,15) πῦρ ἐν μέσῳ περὶ τὸ κέντρον ὅπερ ἐστὶαν τοῦ
 παντὸς καλεῖ καὶ Διὸς οἶκον καὶ μητέρα θεῶν βωμόν τε καὶ συ-
 νοχὴν καὶ μέτρον φύσεως (τίτλ.) (DK I 406, 21) Φιλόλαον Περὶ
 φύσιος A B Γ 1 Περὶ φύσεως ὧν ἀρχὴ ἦδε· ἅ φύσις
 δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων 2 καὶ Φι-
 λόλαος ἐν τοῖς Περὶ φύσεως 6.1-3 περὶ δὲ φύσιος καὶ
 ἀρμονίας ὧδε ἔχει ... καὶ αὐτὰ μὲν ἅ φύσις θείαν γὰ καὶ οὐκ
 ἀνθρωπίνην ἐνδέχεται γνῶσιν 11 ἐν τῷ Περὶ φύσιος 13 ἐν τῷ
 Περὶ φύσεως Ἀναξαγόρας (τίτλ.) (DK II 32,6) Ἀναξαγόρου
 Περὶ φύσεως AB[Γ?] Διογένης A 4 (DK II 52,21) Περὶ
 φύσεως (τίτλ.) (DK II 59,2) Περὶ φύσεως A B 9 κατὰ τὸ
 Περὶ φύσεως δεύτερον Δημόκριτος A 99a (DK II 108,22)
 τὰ θαυμαστά καὶ τὰ παραλογώτατα τῆς φύσεως 5 c (τίτλ.)
 Περὶ φύσεως A <ἢ Περὶ κόσμον φύσιος> Μητρόδωρος 1
 γράφων γέ τοι Περὶ φύσεως. || φύσει. Ἐκ φύσεως/κατὰ
 φύσιν, by nature, Φιλόλαος 9 φύσει καὶ οὐ νόμῳ Δημόκριτος
 267 φύσει τὸ ἄρχειν οἰκῆιον τῷ κρέσσονι 3. Φύση/τὸ ὄν, na-
 ture/the being, Ζήνων (τίτλ.) (DK I 255,11) Περὶ φύσεως
 Μέλισσος (τίτλ.) (DK I 268,2) Περὶ φύσεως ἢ περὶ τοῦ ὄν-
 τος.|| Δημόκριτος 168 ταῦτα (sc. τὰ ἄτομα) ... φύσιν ἐκάλουν...
 περιπαλάσσεσθαι γὰρ ἔλεγον αὐτὰ 4. Φύση/γένεση, coming to be,
 Ἐμπεδοκλῆς 8.1-4 φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων θνητῶν, οὐδέ
 τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτῆ, ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε
 μιγέντων ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν
 5. Φύση/φυσικὸς προικισμός, natural endowment, Δημόκριτος
 3 ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωντοῦ καὶ φύσιν 21 Ὁ-
 μηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο
 παντοίων 33 ἢ φύσις καὶ ἡ διδαχὴ παραπλήσιόν ἐστι 183 ἔστι
 πον νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος γὰρ οὐ διδά-
 σκει φρονεῖν, ἀλλ' ὥραϊή τροφή καὶ φύσις 242 πλέονες ἐξ

ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος 277.5 καὶ ὅς ἂν δοκῇ ἐπιτήδειος εἶναι, καὶ μάλιστα κατὰ φύσιν ἔποιτο 6. Φύση/φυσική τάξη, natural order, Δημόκριτος 278 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ καταστάσιός τινος ἀρχαίης... πάντα γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν ἐπωφελείης γε οὐδεμιᾶς εἵνεκα... ἡ μὲν φύσις τοιαύτη πάντων ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει. || Δημόκριτος 176 τύχη μεγαλόδωρος, ἀλλ' ἀβέβαιος, φύσις δὲ αὐτάρκης. Πρβλ. γενεά, οὐσία.

Φυσώ (ἀντίθ. Φθιμένη). Φύτρωμα/Αὔξηση (προσωποπ.), Growth/Increase (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 123.1 Φυσώ τε Φθιμένη τε.

φυτόν. Φυτό, plant Φιλόλχος 13.6 ὀμφαλὸς δὲ τὰν φυτοῦ Διογένης 2.10 οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν ἐκ τῆς γῆς φῦναι Δημόκριτος 11g Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν. Πρβλ. ζῶον, ἄνθρωπος.

φωνεῖν. Ἐκφωνῶ, deliver (a speech), Ἀνάξαρχος 1.3 πολυμαθίη... βλέπτει... τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ.

φωνή 1. Φωνή/γλώσσα, voice/language, Ξενοφάνης 14.2 ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς, τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,3 καὶ 8) φωνήν εἶναί τινος τῶν δαιμόνων... ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὡσὶν ἦχος φωνή τῶν κρειττόνων 2. Φωνή/ἦχος, voice/sound, Δημόκριτος 11f (τίτλ.) Αἰτίαι περὶ φωνῶν Ἀρχύτας 1.36-51 τὸντὸ δὲ καὶ ταῖς φωναῖς συμβήσεται... ἀφήσει <βαρέαν> τινὰ ἀμῖν φωνά ν.

φωνήεις. Ἐκφραστικὸς/ὑποδηλωτικὸς, expressive/allusive, Δημόκριτος 142 ἀγάλματα φωνήεντα.

φῶς. Ἄνθρωπος, man, Παρμενίδης 1.3 εἰδότα φῶτα Ἐμπεδοκλῆς 9.1 ὅτε μὲν κατὰ φῶτα μίγν' εἰς αἰθέρ' ἵκωνται(?) Πρβλ. ἄνθρωπος.